

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตสังคมกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญา

ของนักศึกษาปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร

The Relationship between Psycho-Social Factors and Intellectual Facebook

Consumption Behavior of Undergraduate Student in Bangkok

ธนพัทธ์ จันทร์พิพัฒน์พงศ์¹ และอังคินันท์ อินทรกำแหง²

Tanapat Janpipatpong¹ and Ungsinun Intarakamhang²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาของนักศึกษาปริญญาตรีที่มีกลุ่มภูมิหลังต่างกัน และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตสังคมกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาของนักศึกษาปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาปริญญาตรีจำนวน 510 คน ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม 6 ส่วนเป็นมาตราประเมินรวมค่า มีค่าความเชื่อมั่นระหว่าง .66 - .87 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ค่า t การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญามากกว่านักศึกษาเพศชาย 2) นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนมีพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญามากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ 3) นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญามากกว่านักศึกษาในสาขาวิชาอื่น ๆ 4) ปัจจัยทางจิตวิทยาและสังคมวิทยามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาทั้งด้านรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ค่า r ระหว่าง .225 ถึง .763)

คำสำคัญ: ปัจจัยทางจิตสังคม พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก การบริโภคด้วยปัญญา นักศึกษาปริญญาตรี

Abstract

This research aimed to compare undergraduate students' intellectual Facebook consumption behavior within the different group, and to study the relationship between psycho-social factors and intellectual Facebook consumption behavior among undergraduate students. The sample was 510 undergraduate students in Bangkok chosen by proportional stratified random sampling. This research consisted of 6 instruments, which were in the form of summated rating scales. The reliability with alpha coefficients was between .66 to .87. The data was analyzed and presented by descriptive statistic, t-test, one-way ANOVA and Person's correlation. The results were found that: Female students had more intellectual Facebook consumption behavior than male students. Students in private university had more intellectual Facebook consumption behavior than students in public university. Students in science and technology field had more intellectual facebook consumption behavior than students in others field. Psycho-social factors positively

correlated with intellectual facebook consumption behavior overall aspects and in 4 aspects with statistically significant at the .01 level. (r from .225 to .763)

Keyword: Psycho-Social Factors, Facebook, Intellectual Consumption Behavior, Undergraduate student

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สังคมเสมือนบนโลกออนไลน์ในยุคปัจจุบันมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วโดยเห็นได้จากการเข้าถึงสื่อออนไลน์ที่ทำได้อย่างง่ายดายผ่านอุปกรณ์สื่อสารนั้นคือสมาร์ทโฟน (Smart Phone) ที่เป็นตัวเชื่อมต่อระหว่างบุคคลกับสังคมออนไลน์เข้าด้วยกัน ทำให้บุคคลสามารถใช้ชีวิตทั้งในโลกแห่งความเป็นจริงและโลกเสมือนออนไลน์ได้พร้อม ๆ กันในเวลาเดียวกัน โดยสื่อออนไลน์ที่ผู้คนต่างรู้จักและมีจำนวนการใช้งานมากที่สุดในโลกคือ เฟซบุ๊ก (Facebook) เมื่อพิจารณาจากข้อมูลทางสถิติจะพบว่า จำนวนผู้ใช้งานเฟซบุ๊กเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีจำนวนผู้ใช้งานมากเป็นอันดับที่ 13 ของโลก มีถึง 18.2 ล้านคน โดยพื้นที่ ๆ มีผู้ใช้งานมากที่สุดคือ กรุงเทพมหานครมีผู้ใช้งาน 14.4 ล้านคน กลุ่มอายุที่ใช้งานมากคือกลุ่มที่อยู่ในช่วง 18-21 ปี และในปี ค.ศ. 2014 ในประเทศไทยมีจำนวนผู้ลงทะเบียนใช้งานเฟซบุ๊กมีจำนวนมากถึง 30 ล้านคน โดยเป็นผู้ใช้ผ่านโทรศัพท์มือถือจำนวน 28 ล้านคน มากเป็นอันดับ 9 ของโลกเทียบเท่ากับประเทศเยอรมนี คิดเป็น 42% ของคนไทยทั้งประเทศ มากเป็นอันดับที่ 3 ของอาเซียนรองจากประเทศอินโดนีเซีย และประเทศฟิลิปปินส์ และพบว่าพื้นที่กรุงเทพฯ มีอัตราการใช้งานมากที่สุด จำนวน 15.4 ล้านคน คิดเป็น 55% ของจำนวนผู้ใช้เฟซบุ๊กทั้งประเทศ (ปานระพี ธิพิพันธุ์, 2557; ศูนย์สารสนเทศการวิจัย, 2557; and Vichienwanitchakul, 2015)

การเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ใช้เฟซบุ๊กอาจนำมาซึ่งปัญหาต่าง ๆ ตั้งแต่ปัญหาในระดับบุคคล ไปจนถึงปัญหาในระดับสังคม ที่สามารถพบได้ตามแหล่งข่าวต่าง ๆ เช่น ปัญหาการเสพติดสื่อจนกระทบกับชีวิตการทำงานที่เป็นปัญหาในระดับบุคคล แต่สามารถส่งผลไปสู่ระดับองค์กรได้ ปัญหาการถูกล่วงละเมิดในสิทธิและทรัพย์สินผ่านรูปแบบอาชญากรรมออนไลน์ที่อาศัยช่องว่างของข้อกฎหมาย หรือความประมาทของบุคคลนำไปสู่การสูญเสีย รวมถึงปัญหาความขัดแย้งของกลุ่มคนในสังคมจริงที่อาศัยเฟซบุ๊กเป็นเครื่องมือในการโจมตี ให้ข้อมูลที่บิดเบือนบนโลกเสมือน นำไปสู่ความขัดแย้ง เป็นต้น จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาของนักศึกษาปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มที่มีจำนวนการใช้เฟซบุ๊กมากที่สุด และผลที่ได้จะทำให้สามารถนำมาพัฒนานักศึกษาที่เป็นทรัพยากรบุคคลของสังคมในอนาคตได้ต่อไป

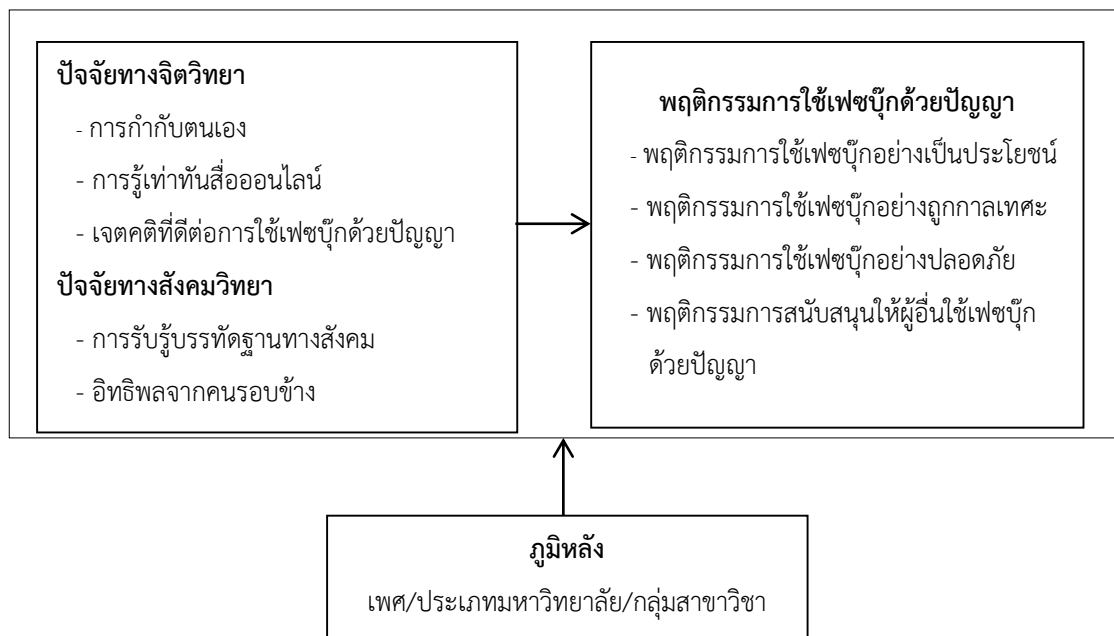
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาทั้งด้านรวมและรายด้านของนักศึกษาปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานครที่มีภูมิหลังต่างกัน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยาและปัจจัยทางสังคมวิทยากับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาของนักศึกษาปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญา หมายถึง การกระทำกิจกรรมต่าง ๆ บนเครือข่ายเฟซบุ๊ก ได้แก่ การแสดงความคิดเห็น (Post) การส่งต่อข้อมูล (Share) การกดถูกใจ (Like) และการสนทนาแบบออนไลน์ (Chat) ที่ผ่านกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล คำนึงถึงคุณค่าหรือประโยชน์ที่แท้จริงของเฟซบุ๊ก ตระหนักถึงความปลอดภัยเพื่อความมั่นใจในการใช้ คำนึงถึงความเหมาะสมในด้านบุคคล เวลา และสถานที่ ๆ ใช้ และส่งเสริมให้ผู้อื่นใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาเช่นเดียวกับตน โดยการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ (1) พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กอย่างเป็นประโยชน์ (2) พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กอย่างถูกกาลเทศะ (3) พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กอย่างปลอดภัย และ (4) พฤติกรรมการสนับสนุนให้ผู้อื่นใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญา

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีภูมิหลัง (เพศ ประเภทมหาวิทยาลัย กลุ่มสาขาวิชา) ต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาต่างกัน
2. ปัจจัยทางจิตวิทยา (การกำกับตนเอง การรู้เท่าทันสื่อออนไลน์ เจตคติที่ดีต่อการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญา) และปัจจัยทางสังคมวิทยา (การรับรู้บรรทัดฐานทางสังคม อิทธิพลจากคนรอบข้าง) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการเรียนการสอนทั้ง 3 สาขา ได้แก่ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีจำนวน 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยมีจำนวนนักศึกษาที่เป็นประชากรทั้งหมด 88,660 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ของมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มประชากรโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามานะ (Yamane, 1967) กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 ของจำนวนประชากรทั้งหมด คิดเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำเท่ากับ 400 คน แต่เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรดีขึ้น และป้องกันการได้รับแบบสอบถามตอบกลับที่ไม่สมบูรณ์จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 30 จึงได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 520 คน และกลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ซึ่งแบ่งตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละสาขาของแต่ละมหาวิทยาลัยเพื่อให้นักศึกษาทุกคนมีโอกาสถูกเลือกเท่า ๆ กัน ได้แก่ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คิดเป็นสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างต่อประชากรเท่ากับ 1:170 โดยเฉลี่ยกับขนาดประชากรเมื่อเก็บข้อมูลได้กลุ่มตัวที่ตอบแบบสอบถามสมบูรณ์ทั้งสิ้น 510 คน คิดเป็นร้อยละ 98.08

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม 6 ส่วนที่ผ่านการตรวจความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน มีลักษณะเป็นมาตราประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” ได้แก่ แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญหา 4 ด้าน (จำนวน 30 ข้อ $\alpha = .87$) ได้แก่ 1) พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กอย่างเป็นประโยชน์ ($\alpha = .75$) 2) พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กอย่างถูกกาลเทศะ ($\alpha = .70$) 3) พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กอย่างปลอดภัย ($\alpha = .71$) และ 4) พฤติกรรมการสนับสนุนให้ผู้อื่นใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญหา ($\alpha = .79$) แบบสอบถามการกำกับตนเอง (จำนวน 6 ข้อ $\alpha = .67$) แบบสอบถามการรู้เท่าทันสื่อออนไลน์ (จำนวน 6 ข้อ $\alpha = .66$) แบบสอบถามเจตคติที่ดีต่อการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญหา (จำนวน 8 ข้อ $\alpha = .85$) แบบสอบถามการรับรู้บรรทัดฐานทางสังคม (จำนวน 9 ข้อ $\alpha = .81$) และแบบสอบถามอิทธิพลจากคนรอบข้าง (จำนวน 10 ข้อ $\alpha = .77$)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำเอกสารขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแก่สถานศึกษารวมถึงการขอจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากนั้นทำการแจกแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การวิเคราะห์ค่า t, การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 510 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 302 คน (ร้อยละ 59.2) และรองลงมาคือนักศึกษาเพศชายมีจำนวน 208 คน (ร้อยละ 40.8) ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 285 คน (ร้อยละ 55.9) และศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเอกชนจำนวน 225 คน (ร้อยละ 44.1) เมื่อจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา พบว่า นักศึกษากลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 220 คน (ร้อยละ

43.1) รองลงมาคือนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 163 คน (ร้อยละ 32.0) และน้อยที่สุดคือนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 127 คน (ร้อยละ 29.4)

ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาและกลุ่มมหาวิทยาลัย เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ด้วยสถิติ t-test for Independent Samples

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาด้านรวมของนักศึกษาที่มีเพศและประเภทมหาวิทยาลัยต่างกัน

กลุ่มภูมิหลัง	n	\bar{X}	SD	F	t
กลุ่มเพศ					
ชาย	208	108.26	13.750	1.330	2.067*
หญิง	302	111.00	15.307		
กลุ่มประเภทมหาวิทยาลัย					
มหาวิทยาลัยของรัฐ	285	106.08	16.540	60.097	7.201**
มหาวิทยาลัยเอกชน	225	114.69	10.261		

* $P \leq .05$

** $P \leq .01$

จากผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาและกลุ่มมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน (ตาราง 1) พบว่า นักศึกษาเพศหญิงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาด้านรวมมากกว่านักศึกษาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาด้านรวมมากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ของพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาของนักศึกษาในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 7 กลุ่ม และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาด้านรวม จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

	กลุ่มสาขาวิชา			F
	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	
	n = 220	n = 163	n = 127	
พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาด้านรวม	107.55	112.52	110.54	5.602**

** $P \leq .01$

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาด้านรวม จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ

กลุ่มสาขาวิชา	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาด้านรวม			
		มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
	\bar{X}	107.55	110.54	112.52
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	107.55	-	2.990	4.976**
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	110.54	-	-	1.986
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	112.52	-	-	-

* P ≤ .01

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาของนักศึกษาที่มีกลุ่มสาขาวิชาแตกต่างกัน (ตาราง 2) พบว่า คะแนนของพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาแปรปรวนไปตามความแตกต่างของสาขาวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) (ตาราง 3) พบว่า นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้านรวมมากกว่านักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

3. ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation) ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยาและสังคมวิทยากับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาทั้งด้านรวมและรายด้าน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตัวแปร	การกำกับตนเอง	การรู้เท่าทันสื่อออนไลน์	เจตคติที่ดีต่อการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญา	การรับรู้บรรทัดฐานทางสังคม	อิทธิพลจากคนรอบข้าง
พ.การใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาด้านรวม	.244**	.653**	.713**	.701**	.763**
พ.การใช้เฟซบุ๊กอย่างเป็นประโยชน์	-.312**	.624**	.738**	.639**	.565**
พ.การใช้เฟซบุ๊กอย่างถูกกาลเทศะ	.357**	.444**	.497**	.545**	.604**
พ.การใช้เฟซบุ๊กอย่างปลอดภัย	.699**	.024	-.030	.048	.255**
พ.การสนับสนุนให้ผู้อื่นใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญา	-.235**	.515**	.564**	.523**	.476**

** P ≤ .01

จากผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยาและสังคมวิทยากับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญหาทั้งด้านรวมและรายด้าน (ตาราง 4) พบว่า ปัจจัยทางจิตวิทยามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญหาทั้งด้านรวมและรายด้าน โดยจำแนกได้ดังนี้ การกำกับตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญหาด้านรวม ($r = .244$), พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กอย่างถูกกาลเทศะ ($r = .357$) และพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กอย่างปลอดภัย ($r = .699$) ส่วนการรู้เท่าทันสื่อออนไลน์ และเจตคติที่ดีต่อการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญหามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญหาด้านรวม ($r = .653, r = .713$), พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กอย่างเป็นทางการประโยชน์ ($r = .624, r = .738$), พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กอย่างถูกกาลเทศะ ($r = .444, r = .497$) และพฤติกรรมการสนับสนุนให้ผู้อื่นใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญหา ($r = .515, r = .564$)

ปัจจัยทางสังคมวิทยามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญหาทั้งด้านรวมและรายด้านโดยจำแนกได้ดังนี้ การรับรู้บรรทัดฐานทางสังคมและการได้รับอิทธิพลจากคนรอบข้างมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญหาด้านรวม ($r = .701, r = .763$), พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กอย่างเป็นทางการประโยชน์ ($r = .639, r = .565$), พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กอย่างถูกกาลเทศะ ($r = .545, r = .604$) และพฤติกรรมการสนับสนุนให้ผู้อื่นใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญหา ($r = .523, r = .476$) สำหรับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กอย่างปลอดภัยพบความสัมพันธ์เชิงบวกกับการได้รับอิทธิพลจากคนรอบข้าง ($r = .225$) เพียงตัวแปรเดียวในปัจจัยสังคมวิทยา

การอภิปรายผล

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า 1) นักศึกษาเพศหญิงจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญหาด้านรวมมากกว่านักศึกษาเพศชาย ($p < .05$) ด้วยธรรมชาติของเพศหญิงที่ได้รับการถ่ายทอดทั้งทางชีววิทยาและทางสังคมให้เป็นเพศที่มีความละเอียดอ่อนเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก ไปจนถึงพฤติกรรมการแสดงออกทางสังคม ที่ต้องเป็นผู้มีกิริยาอาการที่อ่อนโยน เรียบร้อย ไตร่ตรองโดยละเอียดเกี่ยวกับความเหมาะสมของการแสดงออกให้ถูกเวลาและสถานที่ ซึ่งเพศหญิงนั้นมักได้รับการอบรม และคาดหวังจากสังคมในเรื่องจริยาข่มขุดมากกว่าเพศชาย (สายสุนีย์ อุดมณา, 2541) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ทำการศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานครของจารุกร พุทธการณย์วงศ์ (2549) ที่เพศหญิงจะมีปัญหา สาเหตุ และมีผลที่สืบเนื่องมากจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตน้อยกว่าเพศชาย ($p < .05$) และงานวิจัยของปราณี จ้อยรอด และคณะ (2552) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศหญิงมีพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณมากกว่าเพศชายเช่นเดียวกับงานวิจัยนี้

2) นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนมีพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญหาด้านรวมสูงกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ ($p < .01$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาข้อแตกต่างระหว่างประเภทของมหาวิทยาลัยผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าเป็นผลมาจากรูปแบบการเรียนการสอน และนโยบายของแต่ละมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันทำให้นักศึกษาที่เป็นผลผลิตของมหาวิทยาลัยมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากผู้ที่ถ่ายทอดความรู้ให้กับนักศึกษาและจากสภาพการณ์ปัจจุบันผู้วิจัยเห็นว่า สถาบันอุดมศึกษาไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐหรือมหาวิทยาลัยเอกชนก็ตาม ต่างให้ความสำคัญกับผลกระทบของสื่อและเทคโนโลยีที่มีต่อสังคม ทำให้มีการปรับปรุงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) และหลักสูตรการเรียนการสอน ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยี โดยเป็น 1 ใน 5 ของผลการเรียนรู้ในกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.)

ทำให้ในแต่ละหลักสูตรแต่ละมหาวิทยาลัยจึงต้องวางแผนการสอนที่พัฒนาทักษะดังกล่าว ทั้งที่เป็นการสอนในรายวิชาหรือสอดแทรกในรายวิชาของหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ให้เป็นไปตามที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนด ดังนั้นจึงอาจส่งผลให้ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

3) นักศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาด้านรวมมากกว่านักศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($p < .01$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานสอดคล้องกับงานวิจัยของพสนัน นิมิตรไชยนนท์ (2549) ที่ศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ในแต่ละกลุ่มสาขาวิชานั้นมีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่างกันโดยกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีระดับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงกว่ากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จากการที่แต่ละกลุ่มสาขาวิชาที่มีพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาที่แตกต่างกัน เนื่องจากมีความแตกต่างกันของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายในการผลิตบัณฑิตของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา (พสนัน นิมิตรไชยนนท์, 2549) เมื่อเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนจะพบว่า มีความแตกต่างกันในส่วนที่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการวิเคราะห์วิจารณ์และประยุกต์ความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์มากกว่าให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเพื่อสร้างความรู้ขึ้นมา ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีศึกษาเกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีเป็นสำคัญทำให้นักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชานี้มีความตระหนักถึงผลกระทบของเทคโนโลยีมากกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ รวมถึงการถ่ายทอดทางสังคมจากสถาบันการศึกษา และหลักสูตรที่ต่างมุ่งเน้นในเรื่องการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์และปลอดภัยต่อสังคม

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า ปัจจัยทางจิตสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาด้านรวมส่วนรายด้านรวมและรายด้าน เมื่อพิจารณาที่ละตัวแปรพบว่า

1) การกำกับตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมฯ ด้านรวมและ 2 ด้านย่อยคือด้านการใช้อย่างถูกกาลเทศะและด้านการใช้อย่างปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฮี และคณะ (He et al., 2014) ที่ศึกษาการทำนายทักษะการกำกับตนเองจากการแสดงข้อความ (Post) บนเฟซบุ๊ก พบว่า ทักษะการกำกับตนเองมีความสัมพันธ์กับการแสดงข้อความบนเฟซบุ๊ก และงานวิจัยของจินตนา ต้นสุวรรณนนท์ และคณะ (2552) ที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคสื่อด้วยปัญญา พบว่า การควบคุมตนเองของนักศึกษาเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับพฤติกรรมการบริโภคสื่อด้วยปัญญา ($p < .05$) คือ หากนักศึกษามีการควบคุมตนเองแล้วพฤติกรรมการบริโภคสื่อด้วยปัญญาก็จะมีมากตามไปด้วยเช่นกัน

2) การรู้เท่าทันสื่อออนไลน์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมฯ ทั้งด้านรวมและรายด้านยกเว้นด้านการใช้อย่างปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา ต้นสุวรรณนนท์ และคณะ (2552) ที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคสื่อด้วยปัญญา พบว่า การรู้เท่าทันสื่อมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการบริโภคสื่อด้วยปัญญา ($p < .05$)

3) เจตคติที่ดีต่อการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมฯ ทั้งด้านรวมและรายด้าน ยกเว้นด้านการใช้อย่างปลอดภัยสำหรับนักศึกษาที่มีเจตคติที่ดีต่อการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาไม่ว่าจะมากหรือน้อยจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กใน 3 ด้านมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของออลพอร์ต (Allport, 1985; อ้างใน ประภา เพ็ญสุวรรณ, 2520) และยังสอดคล้องกับแนวคิดของแมกไกวร์ (McGuire, 1969; อ้างใน นวลละออ สุภาผล, 2534) ที่กล่าวว่าเจตคติเป็นตัวกำหนดทิศทางพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ที่มาจากความคิดเชิงประเมินค่าของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี เป็นความรู้สึกทางอารมณ์ต่อสิ่งนั้นว่าชอบหรือไม่ชอบ

และนำไปสู่แนวโน้มว่าจะแสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับสิ่งนั้นออกมาหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนพมาศ อัครจันทโชติ และคณะ (2555) ที่ทำการศึกษาพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยบูรพา พบผลว่า เจตคติต่อการใช้เฟซบุ๊กของนิสิตมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .50 และ .23 งานวิจัยของวันวิสา ศรีระศาสตร์ และคณะ (2555) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุด้านสถานการณ์ทางสังคม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตนี้อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พบผลว่า เจตคติที่ดีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตนี้อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มีอิทธิพลทางตรงและเป็นตัวทำนายที่สำคัญที่สุดของ พฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้กับพฤติกรรมการสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตนี้อย่างสร้างสรรค์และ ปลอดภัย สามารถเพิ่มปริมาณการทำนายได้ร้อยละ 22.4

4) การรับรู้บรรทัดฐานทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมฯ ทั้งด้านรวมและรายด้านยกเว้น ด้านการใช้อย่างปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนพมาศ อัครจันทโชติ และคณะ (2555) ที่ศึกษาพฤติกรรม การใช้เฟซบุ๊กของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า บรรทัดฐานเชิงอัตวิสัยของนิสิตส่งผลทั้งทางตรงและ ทางอ้อมต่อพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊ก โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.12 และ 0.28 ตามลำดับ และ

5) การได้รับอิทธิพลจากคนรอบข้างมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมฯ ทั้งด้านรวมและรายด้านทั้ง 4 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันวิสา ศรีระศาสตร์ และคณะ (2552) ที่ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุด้านสถานการณ์ ทางสังคม และภูมิคุ้มกันทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตนี้อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พบว่า การ ควบคุมตนเองเป็นตัวแปรที่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับตัวแปรอิสระอื่น ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตนี้อย่าง สร้างสรรค์และปลอดภัย และยังเป็นปัจจัยปกป้องที่ควรส่งเสริมในกลุ่มเสี่ยงอีกด้วย นอกจากนี้งานวิจัยที่ศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตนี้อย่างมีวิจารณญาณของปราณี จ้อยรอด และคณะ (2551) พบว่า การได้รับตัว แบบจากเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตนี้อย่างมีวิจารณญาณ ($p < .05$)

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. มหาวิทยาลัยทั้งของรัฐและเอกชนควรส่งเสริมนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยี โดยให้มีการจัดการเรียนการสอนที่สอดแทรกกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะภายในบุคคล โดยเฉพาะการรู้เท่าทันสื่อออนไลน์ ที่จะทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาเข้มแข็งมากขึ้น

2. ผลการวิจัยพบว่าการรับรู้บรรทัดฐานทางสังคมและได้รับอิทธิพลจากคนรอบข้างมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญา ดังนั้น การสร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ดีให้กับนักศึกษาจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น อย่างยิ่ง ด้วยการจัดกิจกรรม “สร้างสังคมแห่งการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญา” ในมหาวิทยาลัยที่เป็นการณรงค์ให้กับ ประชาคมในมหาวิทยาลัยมีการตระหนักถึงการใช้อินเทอร์เน็ตด้วยปัญญา และทำให้นักศึกษารู้ได้ว่า สถานศึกษามี ความเป็นห่วงและมีความคาดหวังที่จะได้เห็นนักศึกษาเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญา

3. สำหรับอาจารย์ที่ถือเป็นบุคคลสำคัญของนักศึกษา จึงเป็นกลุ่มคนหลักที่จะทำให้นักศึกษาเห็นถึง ผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบจากการใช้เฟซบุ๊กด้วยการเป็นตัวแบบและเป็นผู้ให้การสนับสนุนผ่านการเรียน การสอน โดยการนำเฟซบุ๊กมาใช้เป็นสื่อกลางหรือตัวอย่างเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกการวิเคราะห์และวิพากษ์ปรากฏการณ์ที่ เกิดขึ้นว่ามีผลกระทบต่อตนเองและสังคมอย่างไร จะมีวิธีการรับมือกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไร ซึ่งเป็นการสร้าง ทักษะชีวิตให้กับนักศึกษาได้มีภูมิคุ้มกันในการใช้เฟซบุ๊กและสื่อสังคมออนไลน์อื่น ๆ ต่อไปได้ในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การกำกับตนเอง การรู้เท่าทันสื่อออนไลน์ และเจตคติที่ดีต่อการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญา เป็นปัจจัยภายในบุคคลที่สามารถพัฒนาได้ ตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญา ดังนั้นควรทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการกำกับตนเอง ควบคู่ไปกับการพัฒนาการรู้เท่าทันสื่อออนไลน์ และเจตคติที่ดีต่อการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาควบคู่กันไป เพื่อจะได้นำไปสู่การพัฒนาพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาของนักศึกษาต่อไป

2. ควรทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันออกไป เช่น ศึกษาในช่วงวัยเด็กอายุ 10-12 ปี ในช่วงวัยรุ่นอายุ 13-17 ปี หรือในช่วงวัยทำงานอายุ 30-40 ปี ซึ่งมีระดับพัฒนาการที่แตกต่างจากช่วงวัยที่ศึกษาในครั้งนี้

3. ควรทำการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุด้วยการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path Analysis) เพื่อให้ทราบว่าตัวแปรใดมีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมกับพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กด้วยปัญญาของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

จารุกร พุทธการุณย์วงศ์. (2549). ทำการศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว. บัณฑิตวิทยาลัย กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จินตนา ต้นสุวรรณนท์, ปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพชร และชัญญา ลีศรีตรูฟาย. (2552). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรมการบริโภคสื่อด้วยปัญญาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารพฤติกรรมศาสตร์, 16(1), 122-135.

นพมาศ อัครจันทโชติ, สุดคณิง ณ ระนอง, ผกาทิพย์ สุระบุตร และประเสริฐ ดิษกร. (2555). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมกรมการใช้ Facebook ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 23(3), 98-111.

นวลละอ อสุภาผล. (2534). ผลการศึกษาในการปรับปรับวัฒนธรรมที่มีต่อคุณลักษณะของนักเรียนนายร้อยตำรวจ. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิตสาขาพัฒนศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). ทศนคติ: การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ปานระพี รพีพันธุ์. (2557). สถิติบนโลกออนไลน์และการใช้ Social Network. สืบค้นเมื่อวันที่ 13 พ.ย. 2557 จาก <http://www.it24hrs.com/2014/thai-social-network-2014/>.

ปราณี จ้อยรอด, ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และประทีป จินนี. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารพฤติกรรมศาสตร์, 16(1), 71-81.

พสนัน นิมิตรไชยนนท์. (2549). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารพฤติกรรมศาสตร์, 12(1), 129-141.

วันวิสา สรีระศาสตร์, งานตา วนินทานนท์ และนำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล. (2552). ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านสถานการณ์ทางสังคมและการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และ

ปลอดภัยของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย. วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, 4(1), 1-13.

ศูนย์สารสนเทศการวิจัย. (2557). สถิติคนไทยกับการใช้สื่อดิจิทัล. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.).

สืบค้นเมื่อ 13 พ.ย. 2557 จาก http://ridcnrct.blogspot.com/2014/08/blog-post_31.html.

สายสุนีย์ อุดมณา. (2541). ค่านิยมพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรีคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิตสาขาสุขศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

He, Q., Glass, C.A.W., Kosinski, M., Stillwell, D.J., & Veldkamp, B.P. (2014). Predicting Self-Monitoring Skills Using Textual Posts on Facebook. *Computers in Human Behavior*, 33, 69-78.

Vichienwanitchakul, M. (2015). Online Marketing Thailand: The State of Social Media. Content Marketing Digital Marketing Infographic Social Media Marketing. Retrieved 4/02/2016 from <http://www.syndacast.com/infographic-online-marketing-thailand-the-state-of-social-media/>.

Yamane, T. (1967). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row.